

Messerkvartetten

Gemte & Glemte Lyde

Søndag d.27/3-2011 kl.16.00
Medicinsk Museion
Bredgade 62, København K

Elektrisk strygekvartet i samspil med kvadrofonisk højtalerorkester
Messerkvartetten spiller nye værker af komponisterne MBD73 AKA Carsten Bo Eriksen og Jacob Kirkegaard.

KONCERTPROGRAM

1. **MBD73 AKA Carsten Bo Eriksen - Memory Pieces** (uropf.) (15.00) min. 2011
1. Fragile, 2. Drifting, 3. Touch,
2. **Jacob Kirkegaard - Variationer over Labyrinthitis** (20.00) min. (uropf.) 2011

Messerkvartetten

violin I - Andrea Rebekka Alsted
violin II - Signe Ane Andersen
Viola - Eva Katrine Dalsgaard
Cello - Therese Åstrand

Klangregi

Ejnar Kanding
MBD73 AKA Carsten Bo Eriksen
Jacob Kirkegaard

For yderligere information:
www.messerkvartetten.dk
www.mbd73.com
www.fonik.dk

MBD73 aka Carsten Bo Eriksen (f.1973) er en prisvindende og Danish Music Award nomineret komponist. Han arbejder under kunstnernavnet MBD73, hvilket står for My Beautiful Decay 1973 og arbejder også som billedkunstner, med hvilket han er selvlært. Han fortrækker at blive kaldt for sonisks maler, når han bevæger sig i terraint mellem akustisk og elektronisk lyd, rum, billed og form. Han er uddannet som klassisk komponist på Det Kgl Danske Musikkonservatorium (1997-2003), som elev af professor Ib Nørholm, Ivar Frounberg og Hans Abrahamsen. Han debuterede i 2003 fra overbygningen på Det Kgl Danske Musikkonservatorium.. Derudover har han studeret på Berklee College of Music, Mass, USA. Og han har studeret gamelan musik i Ubud, Indonesien hos musikeren Pak Tama. I 2004 blev han tildelt det 3 årige arbejdslegat fra Statens Kunstfond. Han har modtaget flere priser, legater og bestillinger fra ind og udland, bl.a. Statens Kunstfonds Elektronica pris i 2001 og bedste multimedieproduktion på Årets Pressefoto i 2009, sammen med Face The Climate teamet. for mere information: www.mbd73.com

Memory Pieces:

Nogle gange siger ord alt, og nogle gange må ord give op, når sproget møder sine begrænsninger. ...er det imellem ord at betydningen opstår? ...er det i selve klangen at ordets betydning drejes? ...er selve ordet overflødig? Hvornår genopstår de glemte lyde i tanken? Tomrummets åbenhed for berøring med noget genkendeligt ligger i tabet og sorgen over det vi har mistet og længes efter. Drømmen om at genfinde den tabte tid eller mulighed for at rejse tilbage til det vi havde. Måske er det spejlingen af os selv mod klangens urkraft, der skaber medfølelse og dybde, og derfor er så utrolig vigtig for os som mennesker. Hukommelsen er vores ledetråd ind i vores egen og andres historie. En historie om os selv som menneske, vores sårbarhed og natur. Memory Pieces er inspireret af delvist disse tanker og af Beethovens høretab, som havde stor betydning for ham imens han skrev sine "Rasoumovsky strygekvartetter".

Messerkvartetten består af nogle af Danmarks fineste klassiske musikere. Deres mål er at skabe en bro mellem de forskellige musikalske verdener fra den moderne klassiske kompositionsmusik til elektronika. De udforsker nye klangmuligheder ved brug af effektpedaler, computere, sampling og beats og integrerer ofte deres koncerter med lys, videoinstallationer, avantgarde tøjdesign og andre effekter for at bringe budskabet videre. Som når de flyder rundt i enleagtige kostymer og falsk sne, eller hamre "Black Angles" af George Crumb ud til infrarøde video-projektioner af tanks der bomber afghanske byer - samtidigt med at de mixer musikken med lyden fra bombefly radiosignaler. Det er altid deres forsøg at skabe en opslugende koncert oplevelse, med de nødvendige virkemidler. Fra Ligeti til Aphex twin og tilbage igen. Messerkvartetten går gerne på line og med mod ind i fremtiden. De rækker ud til et bredere og interesseret publikum med nogle af de mest sjældne lyde, der er tilgængelige idag. www.messerkvartetten.dk

Jacob Kirkegaard (f.1975) er dansk lyd kunstner, som har fokus på videnskabelige og æstetiske aspekter af resonans, tid og lyd. Hans værker beskæftiger sig med rum og fænomener som normalt er utilgængelige. Med uortodokst optageudstyr, (hydrophoner, accelerometer, hjemmebyggede elektromagnetiske modtagere) indfanger Kirkegaard hidtil ukendte lyde, fra et væld af overraskende steder: En gejser, en sandbanke, et atomkraftværk, et tomt rum, et TV tårn og endda fra det menneskelige øres indre.

Kirkegaard tog afgang fra Akademiet for Mediekunst i Köln i 2006, hvor han studerede i 5 år under prof. Siegfried Zielinski & prof. Anthony Moore. Jacob Kirkegaard har udgivet fem albums (primært på det britiske pladeselskab "Touch") og præsenteret sine værker på en lang række anerkendte udstillingsplatforme, festivaler og konferencer rundt omkring i verden.

Variationer over Labyrinthitis

I 2007 inviterede Medicinsk Museion i København Jacob Kirkegaard til at skabe et nyt lydværk, som fokuserede på problemstillinger som blev diskuteret på konferencen "Art and Biomedicine: Beyond the Body". Dette blev til det elektro-akustiske prisbelønnede værk Labyrinthitis. Nu vender han tilbage med variationer over samme værk, denne gang for elektrisk strygekvartet. I samarbejde med Messerkvartetten, har han skabt en kanon over de samme principper, som han brugte i Labyrinthitis.

I Variationer over Labyrinthitis benytter han den berømte "Tartini's tone", opkaldt efter den italienske komponist Guiseppe Tartini (1692-1770). Tartini fandt ud af, at hvis man på en violin spiller to toner med et bestemt frekvensforhold samtidigt, opstår der som følge deraf en tredje tone ("Terzo Suono"). Han fastlagde endda frekvensen af denne tredje tone: $f_3 = 2 f_1 - f_2$.

Op til i dag er Tartini's udregning af dette akustiske fænomen til stor nytte for strenginstrumentalister, da finstemning og intonation bedst vurderes ud fra denne såkaldte differensstone, der opstår, når man stryger to strenge samtidigt. Kirkegaards projekt kombinerer Tartinis musikalske indsigt med den moderne videnskab, der beskriver fænomenet DPOAE "differensstone".

Selvom fænomenet anvendes med meget forskelligt sigte indenfor hhv. medicinsk forskning og musik, er kompositionen Labyrinthitis konstrueret over det ene bærende princip, at der opstår en tredje tone genereret af øret selv, når to bestemte toner spilles simultant. Så snart det lyttende publikum hører denne tone i hendes/hans egne ører, lader Kirkegaard de to primærtoner forsvinde, men tilføjer derefter den 'tredje tone' som en faktisk tone i kompositionen. Denne høres nu 'virkeligt' i rummet og ikke blot inde i den enkelte lytters øre. Når denne tone er etableret, introduceres endnu en tone i rummet, som i kombination med den forrige tone skaber endnu en "Tartini tone" på samme måde som før.

Ved at tilføje flere og flere af disse frekvenspar til spiralstrukturen i publikums ører, skaber Kirkegaard en tonalt nedadstigende struktur baseret på øresneglens resonansgivende spektre. Mens publikum lytter til kompositionen, vil deres ører således udsende lyd i respons til de toner, der spilles i rummet.